

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΠΡΟΠΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις αρ. 18 — 'Εν δε ταῖς ἑταρ. αρ. 19 — 'Εν τῷ ἔξωτ. αρ. 22

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΤΟΥΤΗΣ.

ΔΙΚΗ ΒΕΛΕΝΔΖΑ

Παρασκευή, 2 1/2 μ. μ.

Προσέρχεται ὁ μάρτυς **Κωνσταντῖνος Φιλάρετος**, ταχυδρομικός ἐπιστάτης Χαλκίδος, ὅστις ἀργεται διηγούμενος πῶς μίαν ἡμέραν ὁ ἐκεῖ Βίσαγγελεὺς Γονατῆς μεταβὰς εἰς τὸ Γραφεῖόν του κατ' ἀρχὰς φιλικῶς καὶ ἔπειτα ἀνακριτικῶς ἤρξατο ἐξετάζων ἂν ἔχη γραμματόσημα τῶν 20 λεπτῶν. Οὗτος τῷ ἀπάντησεν ὅτι πρὸ πολλοῦ παρεκάλεσε τὸν Ταμῖαν Χαλκίδος Καϊμάκη νὰ τῷ πώλῃσι τοιαῦτα, ἀλλ' ὅτι δὲν εἶχεν τοῦτο ἕνεκα τῆς ἐν Χαλκίδι συγκεντρώσεως στρατοῦ ἐπέφερον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀρκετὰς δυσκολίας, διότι οἱ στρατιῶται λαμβάνοντες διὰ τὰς ἐπιστολάς των ἀντὶ ἐνὸς εἰκοσαλέπτου δύο δεκάλεπτα, ἐκόλλων μόνον τὸ ἐν Ἑρωτηθεῖς ὑπὸ τοῦ Βίσαγγελέως ἂν ἔχη παλαιὰ γράμματα μὲ γραμματόσημον κυανοῦν, τῷ ἐπέδειξε συστημένα τοιαῦτα καὶ ἐνῶ ἠτοίμαζετο νὰ ἀναχωρήσῃ ὁ κ. Βίσαγγελεὺς, ἀπελπισθεὶς ὅτι θὰ εὗρῃ ἐν τῷ Γραφεῖῳ Χαλκίδος παραποιημένον γραμματόσημον, αἴφνης εἰς μίαν θυρίδα εὗρεθῆ τοιοῦτο. Ἦτο ἐπιστολὴ προερχομένη ἐξ Ἀγίας Ἀννης. Μετὰ μεσημβρίαν ὁ μάρτυς ἀνεκάλυψεν ἀκόμα μίαν ἐπιστολὴν μὲ πλαστὸν γραμματόσημον.

Ὁ μάρτυς ἐπίσης κατέβισεν ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας ὁ ταχυδρομικὸς ἐπιστάτης Ἀγίας Ἀννης — ὅπου ἐπίσης ὡς θὰ ἰδῆτε κατωτέρω κατεσχέθη κάμποσον παραποιημένον γραμματόσημον — ἦλθεν εἰς Χαλκίδα διὰ νὰ ἀγοράσῃ γραμματόσημον. Τῷ εἶπε, ἀε μετὰ ταῦτα ὅτι ἠγόρασε ἀπὸ τὸν Ταμῖαν 28 δραχμῶν εἰκοσαλέπτα γραμματόσημα.

Ἑρωτηθεὶς ἂν κατὰ τὸν Ἀπρίλιον — ἐποχὴν πῶς ἀνακαλύφθηκε τὸ παραποιημένον γραμματόσημον — εἶχεν ἀλλογραφίαν, ὠμολόγησεν ὅτι ὁ Ἀχιλλεὺς Βελενδζας ἐλάμβανε κ' ἐστελλεν ἐπιστολάς συστημένας.

Ἑρωτηθεὶς πῶς, ἐνῶ δὲν ὑπῆρχε γραμματόσημον τῶν 20 λεπτῶν, πῶς ὁ Ἡλίας Καϊμάκης εὗρεσκε τοιοῦτον, ὁ μάρ-

τυς ἀπάντησεν ὅτι δὲν ἔμπορεῖ νὰ φαντασθῇ ὅτι τὸ ἐλάμβανεν ἐκ τῆς κεντρικῆς ἀποθήκης.

Ἀπορίας ἐκφραστῆσης πῶς εἰάν ὁ Ἡλίας Καϊμάκης εἶχε πλαστὸν γραμματόσημον δὲν εἶδεν τοιοῦτο εἰς τὸ ταχυδρομεῖον Χαλκίδος, ὅπου θὰ ἐγένετο μεγαλειτέρα κατανώλισις, ἀλλὰ μόνον εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον Ἀγίας Ἀννης, ὁ Βίσαγγελεὺς ἐδωκεν ἐξήγησιν εἰπὼν ὅτι ἂν ἐπέλοι εἰς Χαλκίδα, ἡ Κεντρικὴ Διεύθυνσις θὰ συνελάμβανεν ὑπονοίας.

Ἡ κατάθεσις τοῦ Φιλάρετου εἶχε μαράνει πολὺ τοὺς συνηγόρους τοῦ Καϊμάκη, μετ' ἀγωνίας ζητούντας κατὶ νὰ σώσουν ἐκ τοῦ ναυαγίου δε' οὐ ἤσπειλε ὁ μάρτυς.

Παρουσιάζονται καὶ ὀρκίζονται οἱ τέσσαρες πραγματογνώμονες, θετικῶς καὶ ὀρκίζονται πρὶν ἢ ἀποφανθῶσιν ἂν τὰ εἰς τέσσαρα διάφορα μέρη κατασχθέντα πλαστὰ γραμματόσημα προέρχονται ἢ ὄχι ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς.

Καλεῖται ὁ μάρτυς **Συμεὼν Παπαδημητρίου**, προσωνιὸς ἠγούμενος τῆς Μονῆς Ἰλίου, τὸν ὁποῖον, ὡς ἐνθυμηθεῖσθε, ὁ μοναχὸς Θεόκλητος Μπούμπουλης εἶχε καταγγεῖλει ὡς κρύπτοντα ἐν τῷ κιβωτίῳ του γραμματόσημον κυανοῦν τῶν 20 λεπτῶν. Ὁ Βίσαγγελεὺς ζητεῖ νὰ παραιτηθῇ τοῦ μάρτυρος αὐτοῦ τῆς κατηγορίας ἐκ τῶν συνηγόρων ὁ κ. Τυπάλδος ἐξαγριούται κατὰ τῆς προτάσεως ταύτης τοῦ Βίσαγγελέως. Οὗτος λέγει ὅτι ὁ μάρτυς εὗρεσκετὰ εἰς τὴν σκληρὰν θέσιν ἢ νὰ ἐνοχοποιήσῃ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἢ νὰ ψευθεθῇ· ἀλλ' ἐπὶ τέλους παραιτεῖται τῆς παραιτήσεως καὶ προσέρχεται ὁ ἠγούμενος.

Τὸν εἶχα ἰδῆ πρὸ μεσημβρίας ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Γουμναρίου μὲ μόνον τὸ κυανοῦν ἀντὶ τοῦ — χρώματος ἀκριβῶς βαθέως κυανοῦ, οἷον τὸ τοῦ παραποιημένου γραμματόσημου, μὲ δ' οὐμπὲν ἐπ' ὤμων, τὸ καλυμμαύχιον ὑψηλὰ, ἀπαράλλακτα τοποθετημένον ὡς τὸ καπέλλο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν Χίων, μαύρους μεγάλους ὀφθαλμοὺς, βίνα ἀσελγιστάτην, χρῶμα ὑποπράσινον, περιφέρονται ἀναιδῶς εἰς τὴν

αύλην τὴν μέγλην γαστέρα καὶ τοὺς λάγνους ὀφθαλμοὺς του. Τὸ εἶδον ἐπειτα καὶ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, συμαζομένον, τίποτε κυανοῦν μὴ ἀφίνοντα νὰ διαφανῇ ἐκ τοῦ ῥάσου του, μὲ ὀφθαλμοὺς κάτω νεύοντας, τὸ καλυμμαύχιον πρὸς ταῖς φρονίσιν εἰσενεὶ ἰμπερορημένον, ὀφθαλμοὺς δειλοὺς, χεῖλην σπασμωδικῶς ταραττόμενα καὶ φωνὴν διαλείπουσαν ὡς πυρετόν. Ἄν ἐπατρεάστο μόνον ἢ διὰ τῆς φυσιογνωμικῆς καὶ τῆς χαρακτηρογνωστικῆς δικαστικῆς ἐξέτασις, ὁ Ἠγούμενος δὲν θὰ ἐπρόφθανε νὰ πιστώσῃ τὴν ταυτότητα του καὶ οἱ δύο φρουροὶ χωροφύλακες θὰ τὸν ὠδήγουν εἰς τὸ κινκιδωτόν.

Ἡ πρὸς τὸ πρόσωπον αὐτὸ ἀπέχθητά μου κῆρυξεν, ὅταν ἔμαθον ὅτι αὐτὸς ἦτο ἐκ τῶν συμβούλων τῆς μονῆς Πεντέλης, ὅστις ἠνεύχθη εἰς τὴν σκανδαλώδη ἀν-ἐνομήσθη πρὸ τριετίας ὑπόθεσιν τῆς ἐν τῇ Μονῇ ἐκείνῃ ἐξαφανίσεως τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου ἡγουμένου Βεστοῦ. Ἰσως ἀπὸ τότε ἀκόμη ὁ ἡγούμενος θὰ ἦτο κατηγορούμενος, εἰὰν δὲν τὸν ἐπροστάτευεν εἰς τῶν προστατῶν ἐκείνων παντὸς ῥύπου καὶ πάσης καταχρήσεως—Βουλευτῆς δηλαδὴ Ἀττικῆς καὶ ἀντιπολιτευόμενος. Εἶναι ὑποψήσιος τῆς Ἐγείσεως καὶ ἄς μὴ ἐγείρωμεν τὴν ἄκραν τοῦ ὀνόματός του, διὰ νὰ μὴ βλάψωμεν τὸν ἀγῶνα ! !

Εἶναι ἀπὸ τὸ Μαρκόπουλο καὶ εἶναι ἐτῶν τριανταπέντε· ἀλλὰ τὰ ψυχικὰ πάθη του τὸν παρουσιάζουσιν ὡς πεντηκονταετή.

Ἐρωτᾶται περὶ τοῦ γραμματοσήμου. Ἀρνείται. Ἐρωτᾶται περὶ τῶν καταθέσεων τοῦ μοναχοῦ Μπουμπουλη. Ψεύδεται, λέγει, ἐκεῖνος. Ἐρωτᾶται ἂν εἶχεν εἰς τὸ κινωτόν του διόλου γραμματόσημον καὶ μπερδεύεται μὴ ζεῦρων τι νὰ πῆ, οἱ συνήγοροι τῶν κατηγορουμένων, οἵτινες ἀναιδέστατα ἐνίοτε ἐκμεταλλεύονται τὴν πολλὴν μαλακότητα τοῦ προέδρου ὑπεβοήθουν τοὺς μάρτυρας νὰ τὰ μπαλῶνουν, τὸν κάμνουν ὡσεὶ νὰ πῆ ὅτι εἶχεν εἰς τὸ κινωτόν του κινητὸν χαρτόσημον· τὸ λέγει ὁ ἡγούμενος μὲ μισὸ στόμα, ἀλλ' ἐρωτώμενος ἐπειτα ὑπὸ τινος τῶν ἐνόρκων τί χρώμα ἔχει τὸ κινητὸν χαρτόσημον, ἀπαντᾷ καλοηγουμένως :

— Δὲν ἐνομούμαι.

Ἄλλοτε σύμβουλος τῆς Πεντέλης, ὁ καθημερινὸς ἐν Ἀθήναις διημερεύων, ὁ ἐγγυρματός, ὁ νεώτατος τὴν ἡλικίαν δὲν ἠξέυρει τί χρώμα ἔχει τὸ κινητὸν γραμματόσημον.

Ἐρχεται εἰς ἀντιπαράστασιν μὲ τὸν μοναχὸν Θεόκλητον· φιλοδωροῦνται ἀναμεταξύ των· Ψεύδεται—Ὅχι, εὐὸ ψεύδεται—ἦσαι ψεύτης κτλ. ὁ πρόεδρος ἐρωτᾷ τὸν Ἠγούμενον ποσάκις ἦλθεν ὁ Βελένδζας εἰς τὴν μονὴν, ὁ μὲν πρῶτος λέγει μίαν φορὰν, ὁ δεύτερος δύο καὶ ἐκεῖ συνεπλάκη ὁ ἕξως κομικώτατος διάλογος.

Ἠγούμενος. Δὲν ἦλθε μιὰ φορὰ, πεῦ φάγαμε ψάρια ;
Μοναχός. Ἄμ' τὸν λαγὸ ποῦ φάγατε σ' τὸ μπαλκονάκι τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα ;

Ἄλλοτε νύμεται ἔλθῃ τὴν αἴθουσαν καὶ ὁ Πρόεδρος ἀποπέμψει καὶ τοὺς δύο.

Τὴν ἐσπέραν εἰς ὅλα τὰ ζυθοπωλεῖα τῆς Σύρας καὶ ἔχει πολλὰ καὶ ὄρατα ἢ Σύρα ζυθοπωλεῖα—ἐν μάλιστα τὸ ὁποῖον ἐσχάτως ἦνοιξε, τὸ τοῦ Χούμη, καὶ ὡς πρὸς τὸν Ζέθον καὶ ὡς πρὸς τὴν διακόσμωσιν ὑπερβαίνει πᾶσαν περιγραφήν—τὸ ἐσπέρας λοιπὸν καὶ ἐν τῇ πλατείᾳ καὶ ἐν τοῖς ζυθοπωλείοις καὶ εἰς τὰ καντούνια ἐκυκλοφόρει ὡς ἀστεῖσμός, ὡς σύνθημα, ὡς καληνύκτα, ὡς καλησπέρα, τὸ ὑψῆλόν ἐκεῖνο τοῦ μοναχοῦ :

— Ἄμ' τὸν λαγὸ ;

Ἄν θέλετε, τὸ προτείνωμεν ἐφέτος διὰ τὰς Ἀπόκριας ἀντί

τοῦ «Κόφτος», ἂν μέχρι τοῦ καιροῦ ἐκείνου δὲν γεννηθῇ ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ μας κᾄτι καλλίτερον ἀπὸ καλογηροπαῖδι.

Μετὰ τοὺς ὄλους ἀσημάντους μάρτυρας, Πάνδζον, πνευματοποιὸν, ὡς ὁ ἴδιος εἶπεν, ἐν Χαλκίδι, μετὰ τοῦ ὁποῦ οἱ Ὁρ. Βελένδζας ἔκαμε ἐταιρικῶς σοῦμα (σπίρτο) καὶ Σκόθον, προσέρχεται ὁ ταχυδρομικὸς ἐπιστάτης Ἀγίας Ἄννης Σταμούλης, ὁ μαῦρος διάβολος τοῦ κατηγορουμένου Καϊμάκη, διότι αὐτὸς κυρίως τὸν ἐνοχοποιεῖ.

Νὰ τὸν ἴδῃτε, εἶναι τύπος ταχυδρομικοῦ ἐπιστάτου, ὅπως ἐνοσοῦνται ἐν Ἑλλάδι οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι. Ἐτῶν 32—33, φουστανελλᾶς, πρῶτον γεωργός, ἀμαθέστατος, μικροῦς, μικροτάτους ὀφθαλμοὺς καὶ ψιλὴν κυκλικὴν γενειάδα, φαίνεται πονηρὸς συνάμα καὶ ἀφελῆς, ἔχει φυσιογνωμίαν ληστρικὴν καὶ ἄμικλιν τιμίον ἀνθρώπου, εἶναι βλάξ καὶ ἐτοιμολόγος, ἐμπνεῖ ἐμπιστοσύνην συνάμα καὶ δυσπιστίαν. Εἶναι ἐπὶ πέλους Σταμούλης, ὀνόματι ἀδελφὸς τοῦ δημοτικῆς τῆς βουλευτοῦ Κερκύρας, κατοικοῦ τῶν στοῶν καὶ τῶν γεφυρῶν τῆς πόλεως.

Μετ' ἐπιμονῆς ἀδιασλεύτου ἐμαρτύρησεν ὅτι τὸ παραπονημένον γραμματόσημον, ὅπερ ὁ Βίσαγγελεῦς Γονατᾶς εἶχε κατασχέσει ἐν τῷ ταχυδρομικῷ γραφεῖῳ του, τὸ ἡγόρασεν ἀπὸ τὸν Ταμίαν Καϊμάκην. Κατ' ἀρχὰς τὸν ἠρώτησε : —Τί γραμματόσημο θέλεις ;—Τῶν εἴκοσι λεπτῶν. —Σάνα μὴν ἔχω, καυμένε. Καὶ ἐπειτα τοῦ λέγει πέραν ὑστερώτερη. Μετὰ μεσημβρίαν δὲ τοῦ ἔδωκε 140 κομμάτια κυανοῦ γραμματοσήμου τῶν 20 λεπτῶν.

Ἐκ τῶν συνηγόρων ὁ φίλος μου Παπαλεξανδρῆς ζῆτει νὰ διοργανώσῃ ἐν θεατρικὸν ἐπιχειρήμα. Τὰ πλατέα του νῶτα τίθενται πρὸ τοῦ πελάτου τοῦ Καϊμάκη, ἀποκρύπτουσι οὕτω αὐτὸν ἐκ τῶν ὀμμάτων τοῦ Σταμούλη.

— Γνωρίζεις τὸν κατηγορούμενον ; τὸν ἐρωτᾷ.

— Ἄμ πως ὄχι ;

— Ποῖος εἶναι ἀπ' αὐτοῦς ; Καὶ εἶδειξέ μόνον τοὺς τρεῖς Βελενδζαίους.

— Δὲν εἶν' ἐδῶ.

Ἐπειτα εἰς τῶν Ἐνόρκων τῷ λέγει :

— Γιὰ κύτταξε καλά νὰ τὸν ἴδῃς.

Καὶ ψηλαφῶν ὁ Σταμούλης τὸν ἀνεύρισκει καὶ τὸν δεικνύει.

— Καὶ τὸν ἤξευρες εὐὸ προηγουμένως τὸν Καϊμάκη ; τὸν ἐρωτᾷ ὁ πρόεδρος.

— Ὅχι τὰ παιδιὰ τοῦ παπᾶ μαῦ τὸν στήσανε (ἀντί : συστήσανε).

Ἡ συνεδρίασις τῆς Παρασκευῆς ἔληξε διὰ τοῦ μάρτυρος ἐμποροῦραπτοῦ ἐν Σύρα Σαρλῆ, εἰς ὃν εἶχεν ἀποστείλει ὁ Ἀχιλλεὺς Βελένδζας τὰ πρῶτα κατασχθέντα γραμματόσημα. Σημειοῦμεν ἐδῶ τὴν λεπτομέρειαν ὅτι εἰς τὸν Σαρλῆ, γράψαντα εἰς τὸν Ἀχιλλεὺ Βελένδζαν περὶ τῆς κατασχέσεως αὐτῆς, ἔσπευσε ν' ἀπαντήσῃ αὐτῷ ὅτι τὰ ἡγόρασεν ἀπὸ τοῦς ἀρμοδίους ὑπαλλήλους, ἀπὸ τοῦς ὁποίους ἠγόρασε καὶ τὰ 10 λεπτῶν, τὰ ὁποῖα ἀπέστειλεν εἰς τὸν Σαρλῆ ἀντί τῶν κατασχθέντων 20 λεπτῶν.

Τὸ δικαστήριον δὲν ἐπρόσεξεν ὅτι ἡ ἐπιστολὴ αὐτῆ τοῦ Ἀχιλλεὺς ἀποτελεῖ τετάρτην ἀντίφασιν πρὸς ταῖς τρεῖς

ἄλλαι, εἰς αἰ: περιέπεσαν, ἐξεταζόμενος πόθεν εἶχε προμηθευθῇ τὸ παραπονημένον γραμματόσημον.

Βραχέα παραλειπόμενα σημειῶ ὅτι ὁ μάρτυς Μαρῖνος μεταξὺ ἄλλων ἐν τῇ καταθέσει εἶπεν ὅτι ἐν τῷ Ταχυδρομικῷ Γραφεῖῳ Ἐπροχωρίου εὑρέθησαν 12,000 γραμματόσημα εἰκοσαλέπτα γνήσια. Σημειώσατε ὅτι καθ' ὅλον τὸ Κράτος εἰκοσαλέπτον γραμματόσημον δὲν ὑπῆρχεν, ἢ ἐν Ἀθήναις Κεντρικῇ Ἀποθήκῃ δὲν ἐπίστελλε τοιοῦτο, ἐνῶ πανταχόθεν ἐστενοχωρεῖτο· καὶ εἰς τὸ ἐπαρχιακώτατον ταχυδρομεῖον Ἐπροχωρίου εὑρέθησαν ἐναποθηκευμένοι δώδεκα χιλιάδες εἰκοσαλέπτου.

Θέλετε ὀλίγον φῶς ἐπὶ τοῦ φαινομένου αὐτοῦ ;

Ἀκούσατε τὸν μάρτυρα Μαρῖνον πῶς ἀπαντᾷ ἐκφρασθεῖσθαι αὐτῷ ἐκπλήξεως ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐπὶ τῷ ἀκούσματι :

— Ἐρῶ κ' ἐγὼ ἂν δὲν ἐξώδευε ἐπὶ πολλὸν καιρὸν πλαστὸν καὶ ἔμμενον ἀνεξόδευτο τὸ γνήσιον ;

Αὐτὰ τὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα πίπτουσιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σας ὡς κεραυνοὶ τοῦ Δὲ Κάστρου ἢ ὡς φωναὶ τοῦ Κυβερνήτου ἐν τῇ Βουλῇ, μὴ νομίσητε ὅτι δὲν πέρασαν ἀπὸ τοῦς νυσταλέους ὀφθαλμοὺς τῆς ἀνακριτικῆς ἀρχῆς. Ἐπέρασαν, ἐκαλοπέρασαν, ἀργὰ καὶ καταρατῆ, ὅπως περνοῦν τὰ φαντάσματα πρὸ τῆς ἀγωνιώσεως ψυχῆς τοῦ Μάχθεθ, ἀλλ' ἢ ἀνακριτικῆ ἀρχῇ ἦτο φαίνεται ἐντεταλμένη ὀφθαλμοῦς νὰ ἔχῃ καὶ νὰ μὴ βλέπῃ, ὅσα νὰ ἔχῃ καὶ νὰ μὴ ἀκούῃ. Ἄλλως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ διεξαχθῇ τὸσον γελοία ἀνάκρισις, ἀφοῦ καὶ τὸ ἀπλούστατον αὐτὸ γεγονός τοῦ νὰ ἐξακριβωθῇ τὰ διάφορα κατασχθέντα πλαστὰ γραμματόσημα ἔπρεπε νὰ διαταχθῇ ἀπὸ τοῦ Δικαστηρίου εἰς ἀδαμαντοπώλας καὶ εἰς φωτογράφους, μὲ τοὺς ὁποίους ἀπορῶ πῶς δὲν ἐκύλλησε ὡς πραγματοποιήμων καὶ κἀνεὶς ἀλλαντοπώλης τῆς Σύρου !

Δὲν νομίζετε ὅτι ὅταν ἡ δικαιοσύνη χειραφετηθῇ ἀπὸ τὸν ζουρλομανδύαν, μὲ τὸν ὁποῖον τὴν περιέβαλε τὸ ὑπουργεῖον Κουμουνοδούρου, διότι ἐγνώριζεν ὅτι μ' ἐλευθερίας τὰς χεῖρας ὁ πρῶτος ἐφ' οὗ θὰ ἐπέβαλε χεῖρα ἡ δικαιοσύνη δὲν θὰ ἦτο ἐκτός, ἀλλ' ἐντός τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ βεβιασμένα, τὰ παράπρα, τὰ ἀτελῆ δέον νὰ ἐπαληθεύωσιν ἐξ ἀρχῆς διὰ νὰ γίνῃ ἀληθῆς ἀνάκρισις καὶ ἀληθῆς δίκη ;

Σὰς τὸ εἶπον ἀπὸ τῆς πρώτης ἐπιστολῆς μου, προβλέπω γελοῖαν τῆς παρούσας δίκην.

Σάββατον, ὥρ. 10 () 2 π. μ.

Τόσον ἀργὰ, τόσον πιλαρτσιδῖκα προχωρεῖ ἡ Δίκη αὐτῇ, ὅστε ἀναμένων τὴν ἐναρξιν συλλογίζομαι ἂν θὰ κατορθώσῃ νὰ τὴν τελειώσῃ ὁ κ. Πρόεδρος μέχρι τῶν Χριστουγέννων. Τὸ Δικαστήριον νομίζε τις ὅτι προβλέπον οἰκτρὰν τὴν ἐκβασιν τῆς Δίκης μετὰ τέρψεως βραδύνης νὰ πλησιάσῃ πρὸς τὸ τέλος.

Σήμερον ἔχαμε τοὺς **Μάρτυρας τῆς ὑπερασπίσεως.**

Καὶ πρῶτον πάντων ἕνα νέον Μακεδόνα, 23 ἐτῶν, μηχανικὸν, τὸν κ. Πάτρην **Πάνδζον**, τοῦ ὁποῦ οἱ σπουδαιότερα κατὰθεσις εἶναι ὅτι φίλος ὢν τοῦ υἱοῦ Λιναρᾶ, ὅστις πρῶτος ἔδωκε τῷ ὑποταμίᾳ Γρηγοράκῃ πλαστὸν γραμματόσημον πρὸς ἐξαργύρωσιν, συνητηθῆ μετ' αὐτοῦ ὅτι φυλακισθεὶς ἀπελύθη ἐν Νεαπόλει, Ὀδοῦ Παρθεραγωγείου.

Τὸν ἐρωτᾷ τί τοῦ εἶπεν ὁ Λιναρᾶς αὐτὸς, ἀμα τῇ συναντήσει του ;

— Μοῦ εἶπεν ὅτι ὁ πατήρ του τοῦ ἔστειλε γραμματόσημον κίβδηλον καὶ αὐτὸς χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ ὅτι εἶναι κίβδηλον τὸ ἔλαβε γιὰ τὰ καθημερινὰ του ἔξοδα.

Αὐτὴ ἡ σύμπτωσις δύο υἱῶν, Λιναρᾶ καὶ Καϊμάκη, ἐνοχοποιούντων τόσον ἀπροσέκτως τοὺς πατέρας των ὡς ἰποστολεῖς κίβδηλου γραμματοσήμου εἶναι χαρακτηριστικῆς ἰατρῆς.

Πρόεδρος. Τίποτε ἄλλο σοῦ εἶπε ;

Μάρτυς. Μοῦ εἶπεν ὅτι τὴν ἐγλυτώσαμεν.

Καὶ ἐπὶ τῆς ὑπόπτου αὐτῆς λέξεως ἐρωτώμενος ὁ μάρτυς ὀλίγον μετὰ ταῦτα λέγει :

— Δηλαδὴ ἡ λέξις αὐτὴ εἶχε σημασίαν ἐκτεταμένην.

Πρόεδρος. Ὅταν ἀνεκρίθη ὁ Λιναρᾶς, εἶπεν ὅτι τὰ ἔλαβεν ἀπὸ τὸν υἱὸν τοῦ Καϊμάκη· τὸ ἤκουσες αὐτό ;

Μάρτυς. Ὅχι.

Προκαλοῦμενος ὁ ὑποταμίας Γρηγοράκης ὅπως δικαιολογήσῃ τὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ μάρτυρος Πάνδζου ὑφισταμένην ἀντίφασιν πρὸς ὅσα εἶπεν ὁ Λιναρᾶς, ἐπαναλαμβάνει ὅτι ἐνώπιον αὐτοῦ ἐπανελημμένως ἔθεβαίωσεν ὅτι τὰ εἶχε λάβει ἀπὸ τὸν υἱὸν τοῦ Καϊμάκη.

Καὶ ὅμως, ἀγαπητοὶ μου Ἀθηναῖοι, ὑστερον ἀπὸ τόσας ὑπονοίας αἰτινῆς θολόνουν τὸν ἐγκεφάλόν σας, οὔτε ὁ υἱὸς Καϊμάκης, οὔτε ὁ υἱὸς Λιναρᾶς εἶναι τοῦλάχιστον ὡς μάρτυρες κεκλημένοι. Καὶ ζητεῖτε δίκην ; Ζητεῖτε δικαίον ;

Ἄλλο ἀξιοπεριεργον γεγονός.

Ἄλλοτε Πάνδζος—σημειώτεον ὅτι ἔχει ἐξωτερικὸν σεμνοῦ καὶ δειλοῦ νέου, χωρὶς νὰ ἐρωτηθῇ ὑπ' οὐδενός, αὐτόκλητος, ὡς φιάλη λεμονάδας ἢ τις ἐκποματίζεται μόνη τῆς διαρρηγνύουσα τὸν συγκρατοῦντα αὐτὴν λαμβὸν, λέγει πρὸς ἐκπληξιν πάντων ἡμῶν ὅτι ὁ Βελένδζας καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Λαμπρᾶς ἀπὸ τῆς Μεγάλης Πέμπτης μέχρι τῆς Τετάρτης τῆς Λαμπρᾶς Διακαινησίμου ἦτο ἐν Ἀθήναις.

Διατί μᾶς τὸ λέγει αὐτό ; Εἶς Ἐνορκος δικαίως ὑποψιάζεται καὶ τὸν ἐρωτᾷ πόθεν ὀρηθεὶς μᾶς εἶπεν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Ἀλλὰ οἱ συνήγοροι σπεύδουν νὰ τὸν σκεπάσουν, ὁ πρόεδρος τὸν σκεπάζει, ὁ Βίσαγγελεῦς τὸν σκεπάζει. Μοῦ ἦλθεν ἐνεῖνην τὴν ὥραν γεγονυῖα νὰ φωνάξω : Masquez pas! Masquez pas !

Διότι ἡ τακτικὴ τῶν συνηγόρων τοῦ Θερασυβούλου Βελένδζα ἦτο ἀκριβῶς ν' ἀποδείξουν ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς, καθ' ἃς ὁ Καϊμάκης εἶπεν ὅτι ὁ Βελένδζας τοῦ ἔκαμε πρῶτασιν πωλήσεως εἰκοσαλέπτου γραμματοσήμου—ἦτο ἐν Ἀθήναις. Ἀλλ' ὁ μάρτυς Πάνδζος παραέσπευσε ν' ἀποκαλύψῃ τὰς τηλεβολοστοιχίας τῶν δεινῶν στρατηγικῶν συνηγόρων.

Ἄλλοτε **Γεροντῆς** καταθέτει ὅτι εἰς τὰς 21 Ἀπριλίου, ἡμέραν καθ' ἣν ὁ Καϊμάκης, καθ' ἃς κατέθεσεν ὁ ταχυδρομικὸς ἐπιστάτης Ἀγίας Ἄννης, ἐπώλησεν εἰς αὐτὸν πλαστὸν γραμματόσημον τῶν 20 λεπτῶν ὁ Βελένδζας ἦτο εἰς Χαλκίδα.

Καὶ τώρα παρουσιάζεται σημεῖος μαρτύρων, τῶν πλείστων ἀμαξηλατῶν, οἵτινες βεβαίως μὲ τὸ νῦ καὶ μὲ τὸ σίγμα ὅτι καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς οἱ συνήγοροι τοῦ Βελένδζα θέλουσι νὰ τὸν ἐλθῶσι ὡς ὁ Μερφοτοφίλης τὸν Μαργαρίτην—καὶ τί μαργαρίτης—ἀπὸ Χαλκίδος εἰς Ἀθήνας, ἦτο πρᾶγμα μεταξὺ μας ὁ ἄθως ἄνθρωπος, νηστεύων, προσευχόμενος, ψωνίζων ἀρνία διὰ τῆς φίλους καὶ νεκρῶσιμα ρούχα—κατὰ τὴν μαρτυρίαν ἐνός μάρτυρος—διὰ τὸ μικρὸν του κοράσιον ὅπερ δὲν εἶχεν ἀποθάνει. Δύο ἀμαξη-

λάται και εις φοιτητής διαχέουσι προσποιητήν χαράν επί των φυσιογνωμιών των κυρίων συνηγόντων.

Ο μάρτυς **Κωνσταντίνος Ζούκιος**, έμπορος και Χριστιανός, καταθέτει ότι μίαν ημέραν του Δεκεμβρίου ο Θρασύβουλος Βελένδζας, αφού παρέδωκε το άμαρτωλόν Ταμειον Θηβών, ήλθεν εις τὸ σατήρι του διά να μείνη λίγαις μέραις· είχε πάρει πολλά γραμματόσημα μαζί του, τὰ ὅποια τοῦ τᾶδωκε και τᾶβαλε σ' τὴν μπάντα.

— Κάτι πολλά γραμματόσημα βλέπω; ἔρωτᾷ ὁ Ζούκιος τὸν Βελένδζαν.

— Ἐ τοῦτα ἐκέρδισαμε ἀπὸ τὸ Ταμειο, ἀπαντᾷ ἐκεῖνος μετὰ παραπόνου.

Ὅλο περὶ κέρδους ὁμιλεῖ ὁ εὐλογημένος και ὅταν ἀκόμα δὲν θέλει νὰ φανῆ κερδοσκόπος.

— Μερικὰ ἀπὸ τὰ γραμματόσημα φαινότανε. Ἦταν κόκκινα· δηλαδὴ εἰκοσάλεπτα. Δὲν τάνοιζα· ἀν ἀπὸ μέσα ἦσαν μαβιά δὲν ζεῦρω.

Ὁ δὲ ἴδῃτε ἀπὸ τὰς ἄλλας μαρτυρίας ὅτι πάντοτε ὁ Θρασύβουλος Βελένδζας ἐμφανίζεται φέρων ὑπὸ μάλῃς σωρείαν γραμματοσήμων—ὡς ὁ Ἅγιος Ἰωάννης φέρει εἰς χεῖρας τὴν κεφαλὴν του, ὁ Ναπολέων Α' μίαν συνθήκην, οἱ Κραβαρταῖται ἐν διασκήκῳ και ὁ Κουμουνοδούρος τὸ κομβολόγιόν του—ἀλλ' ὅτι πάντοτε αὐτὴ ἡ δέσμη ἢ τυλιγμένη ἐντός ἐφημερίδων ἔχει μίαν τρύπα, ἓνα σχίσιμο, μίαν ραγάδα, και ἀπὸ τὴν τρύπαν αὐτὴν, τὸ σχίσιμο αὐτὸ, τὴν ραγάδα αὐτὴν διαφαίνεται κόκκινο κόκκινο γραμματόσημον δεκάλεπτον. Ἄμ ἀν εἶναι μὲν φορὰ μάρτυρες τῆς ὑπερασπίσεως! Ἐρωτᾷται ὁ μάρτυς—δατι εἶναι τὸ ἄκρον ἄκρον Θηβαϊκῆς σβελλτοσύνης και κάποιαι ταχυδακτυλοφυγιότητες περὶ τὸ λέγειν—πόσον βάρος εἶχε τὸ γραμματόσημον.

— Τρεῖς τέσσαρας ὀκτάδας βάρους. (Κατὰ πιθανοῦ ὀλογισμοῦ εἶναι 3000 δραχμῶν). Δὲν ἤξευρα πῶς θᾶλλω σ' τὸ Δικαστήριον νὰ σᾶς τὰ γράψω ὅλα.

Και αὐτὸ τὸ ἐπιχείρημα θὰ τὸ ἐπανέλαθε δεκάκις.

Ὁ μάρτυς **Γεώργιος Οἰκονομίδης**, ἐτῶν 62, πρῶν Δήμαρχος και νῦν κτηματίας, ultra τῆς ὑπερασπίσεως.

Εἶχε συμφωνήσει οὗτος τὴν πρώτην ἢ τὴν δευτέραν ἡμέραν μετὰ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ν' ἀγοράσῃ δέκα στατήρας ξυλανθράκων ἀπὸ τὸν Θρασύβουλον Βελένδζαν· τὸν περιέμενε εἰς ἓν καφενεῖον τῆς Ὁδοῦ Ἀθηνᾶς, ὅπου συνήθως ἐφοῖτα, και ὅπου ἦλθε φέρων ὑπὸ μασχάλῃς ἓν δέμα τυλιγμένον μ' ἐφημερίδας. Μὴν διστάζετε· πρόκειται περὶ τοῦ αἰωνίου γραμματοσήμου, τὸ ὅποιον ποτὲ δὲν τ' ἀφίνοι ἀπὸ τὰς χεῖρας του ὁ Θρασύβουλος Βελένδζας, οὔτε ἐν Θήβαις, οὔτε ἐν Χαλκίδι, οὔτε ἐν Ἀθήναις, οὔτε περιπατῶν, οὔτε κοιμώμενος, οὔτε πωλῶν κάρβουνα· ἀλλὰ πάντοτε ὁ ἀχάριστος αὐτὸς σύντροφός του δὲν εἶναι κυανοῦς, δὲν εἶναι εἰκοσάλεπτος, εἶναι κόκκινος ὡς παπαροῦνα και ἀξίζει μόνον δέκα λεπτά ὡς ὁ Γεώργιος, ὁ χαλκοῦς. Ἄν ἀθωωθῇ ποτε ὁ Βελένδζας—και θ' ἀθωωθῇ— και τοῦ ἀνεγείρῃ ἢ Ἐλλάς πενθοῦσα ἀνδριάντα, διότι ἡ δικαιοσύνη τῆς δὲν τῷ ἐπέτρεψε νὰ γίνῃ στρατηγὸς τῆς Θεσσαλίας, ὁ κ. Δρόσης ἢ ὁ κ. Βιτάλης παρακαλοῦμεν νὰ μὴ λησμονήσῃ μαζί μὲ τὸ τρικαντὸ τοῦ στρατηγοῦ νὰ τοῦ θέσῃ ὑπὸ μάλῃς και μίαν δέσμη ἐρυθροῦ γραμματοσήμου, σύμβολον τῆς ἀθωότητος τοῦ ἀνδρός.

— Βίθε ἔτοιμος; τὸν ἔρωτᾷ ὁ ἐξηκοντούτης Οἰκονομίδης.

— Ὁ δὲ πάγω εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, νὰ πάρω τὸν ἀνεψιόν μου Ἰωάννην, νὰ κατεβούμε μαζί σ' τὸν Πειραιᾶ, διότι θὰ μεταβῇ εἰς Χαλκίδα.

Πράγματι πῆγαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἢ Πελοπόννησος· και παρέλαβον τὸν Ἰωάννην Βελένδζαν μ' ἓνα μπουλάκι. Τὸ χαρτί τὸ εἶχε πάντοτε ὑπὸ τὴν μασχάλῃν του. Ἄλλὰ νὰ τὸ κρατῇ αὐτὸς, και νὰ μὴ βλέπῃ κανεὶς τί περιέχει τὸ χαρτί, τοῦτο δὲν ἤρκει· ἀν ὄχι ὁ Βελένδζας, ἀλλ' ὁ μάρτυς Οἰκονομίδης ἐμάντισσε τὴν σημερινὴν δίκην και ἐφρόντισε νὰ προπαρασκευασθῇ ἀπὸ τότε διὰ μάρτυς τῆς ὑπερασπίσεως.

Ὁ γέρον Οἰκονομίδης, κτηματίας πρῶν Δήμαρχος, ἀνθρώπος καθῶς πρέπει, ἀνώτερος σχεδὸν ὡς ἀνεξάρτητος ἐνὸς ὑπάλληλου, στενοχωρεῖται βλέπων τὸν Θρασύβουλον νὰ κρατῇ τὸ δέμα· πλησίον του ἦτο ὁ ἀνεψιός του, νέος εὐρωστος, ἀθλητικῶν διαστάσεων, δυνάμενος νὰ κρατῇ ὄχι μόνον ἓν δέμα τριῶν ὀκτάδων—διότι πάντοτε περὶ τριῶν ὀκτάδων πρόκειται δι' οὗ ἀποτελεῖται ἐν ποσὸν χρηματικῶν, τὸ ὅποιον ἢ ὑπεράσπισις και ὁ Βελένδζας παριστάνουν ὡς περίσσευμα Θηβαϊκοῦ Ταμείου!! Χάριν ἀδροροσύνης λοιπὸν, ὡς εἶπεν, ζητεῖ τὸ δέμα παρὰ τοῦ Θρασύβουλου και τὸ λαμβάνει.

- Τί ἔχετε μέσα; τὸν ἔρωτᾷ.
- Γραμματόσημα.
- Δὲν τὰ δένετε; ἐσχίσθησαν.

Τὴν κωμωδίαν τὴν καταλαμβάνετε· τὸ τέλος τῆς τὸ προβλέπετε. Τοῦ ἔδωκε λέγει ὁ μάρτυς Οἰκονομίδης, κτηματίας, πρῶν Δήμαρχος, 62 ἐτῶν, ὁ Θρασύβουλος μίαν πεντάραν διὰ νὰ ἀγοράσῃ σπάγγον, και νὰ τὰ δέσῃ. Ἄλλὰ διὰ νὰ τὰ δέσῃ, ἔπρεπε προηγουμένως νὰ τὰ λύσῃ, ὅτε και θὰ ἐβλεπεν ὅτι τὸ γραμματόσημον ἦτο κόκκινον, λευκὸν κόκκινον, δὲν ἦτο κυανοῦν, μαῦρον κυανοῦν.

Ἡ ἐπιφθὸς περὶ τῆς προσλεύσεως τοῦ περιπλανωμένου γραμματοσήμου πάντοτε ἢ αὐτῇ:

— Αὐτὸ εἶναι τὸ περίσσευμα ἀπὸ τὸ Ταμειον, εἶπεν ὁ Θρασύβουλος πρὸς τὸν Οἰκονομίδην.

Και τὸ βάρος; Τὸ αὐτό.

— Κάτι περισσώτερον ἀπὸ τρεῖς ὀκτάδες.

— Και γιατί κύριε Οἰκονομίδη, γέρον ἀνθρώπος, τὸν ἔρωτᾷ εἰς Ἐνωρκοῦς, κουβαλήσατε σεις τὸ δέμα τοῦ Βελένδζας, ἀφοῦ εἶχε τὸν ἀνεψιόν μαζί του.

— Ἐλέησα νὰ περιποιηθῶ μὲ τοῦτο τὸν κύριον Βελένδζαν.

Και αἱ περιποιήσεις τοῦ ἀξιοτίμου μάρτυρος δὲν περιερίσθησαν μόνον εἰς τὸ κομβόλημα.

Ἐπρεπε νὰ βεβαιώσῃ και αὐτὸς ὅτι τὴν Ἁγίαν και Μεγάλην Παρασκευὴν ὁ μέγας Βελένδζας ἦτο εἰς Ἀθήνας. Τόση εἶναι ἡ ἐπιμονὴ τοῦ Βελένδζας, ψιθυρίζοντος εἰς τοὺς συνηγόντους του πολλάκις ἀπέτο νὰ τὸ πῆ πῶς ἤμουνα, ν' ἰκοῦσῃ τὸ Δικαστήριον παρὰ χιλίων στομάτων τὸ γεγονός αὐτὸ, ὥστε ἀνατρέχων εἰς τὸ παρελθὸν θὰ κῦχετο τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην νὰ κάμῃ τὰς ἐπισκέψεις του πρὸς τοὺς ἰσχυροῦς περασμένους ἐπὶ κένενδς ἰστοῦ, διὰ νὰ εἶναι ἀποπτος πανταχόθεν, ἀκόμη και ἀπὸ τοὺς κακουργιοδίκας τῆς Σύρου και μόνον ὁ κατηγορούμενος Καϊμάκης νὰ μὴ τὸν βλέπῃ.

Και λοιπὸν ἄρχεται διηγούμενος ὁ καλοκάγαθος γέρον ὅτι εἰς τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν τοῦ ἔδωκε χρήματα νὰ τοῦ ἀγοράσῃ ἕξ ἐπτὰ ἀρνία διὰ δῶρα πρὸς τοὺς φίλους του, ἐπειδὴ ἤξευρε νὰ διαλέγῃ τὰ καλά.»

Μερικῶν μαρτύρων παραιτοῦνται και ἡ ὑπεράσπισις και ἡ κατηγορία.

Προσέρχεται ὁ μάρτυς **Ἀννίβας Ἀσημακόπουλος**, ἐτῶν 35, ἀντιπρόσωπος τῶν κτημάτων τοῦ Πετσάλη.

Κατέθεσεν ὅτι μετὰ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου συννητήθη ἐν Χαλκίδι μετὸν Ἰωάννην Βελένδζαν. Τῷ εἶπεν ὅτι ὁ πατήρ του και ὁ θεός του κατηγοροῦνται ὡς διαδότηι κιβδήλου γραμματοσήμου.—Ἐγὼ δὲν γνωρίζω τίποτε· ἔχω μίαν ἐντολὴν πρὸς τὸν Ταμίαν.

Και μετέβη φέρων ὑπὸ μάλῃς τὸν αἰώνιον κύλινδρον και συνοδευόμενος ὑπὸ χωροφύλακος φέροντος τὴν βελίτζα του.

Διακόπτεται ἡ συνεδρίασις διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ μετὰ μεσημβρίας. Εἶναι ἡ πρώτη ἡμέρα καθ' ἣν φεύγω τοῦ Δικαστηρίου ἀνευ τοῦ ὀχληροῦ ἀλεξιβρόχου και βλέπων τὴν μαρμαρόστρωτον Πλατεῖαν τῆς Σύρου λουομένην εἰς τὸν ἥλιον και τὸ κυανοῦν τῆς ἀτμοσφαιρας. Τρώγω μετὸν ἡσυχίαν μου και ἀρχομαι γράφων ἀνησυχῶν μήπως δὲν προφθάσω νὰ σᾶς στείλω ὅλην τὴν ὕλην τὴν διεροπολῶ. Ὁ θεός τῆς ἀνηρηίας ἐγενομένη ὁ Λεβιάθαν τῆς ἐργασίας.

Σάββατον, ὄρα 2 | 2 μ. μ.

Ἀναγινώσκειται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου τοῦ καλοῦ Βεκερέλλη, ἡ Ἐκθεσις τῶν Πραγματογνωμόνων, καταλήγουσα εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐχαράχθησαν ὑφ' ἐνός και τοῦ αὐτοῦ, ὅτι εἰσὶν ὁμοια και ὅτι ἀν ὑπάρχῃ μικρὰ παραλλαγὴ χρωματισμοῦ και ἐκτυπώσεως, τοῦτο προῆλθεν ἐκ τῆς ἀτελείας τῶν ἐργαλείων τὰ ὅποια μετεχειρίσθη ὁ παραχαράκτης, τῆς ἀδεξιότητος περὶ τὴν τύπωσιν και τῆς κακῆς ποιότητος τῆς μελάνης.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως, εἰς τῶν πραγματογνωμόνων μοι ἐπίδειξε τὰς διαφορὰς πλάκας τῶν κιβδήλων και μίαν γνησίαν. Ἦμην τόσῳ προκατειλημμένος, ὥστε μοι ἐφάνη ὅτι και ὁ ἀδαέστερος, ὁ ὀλίγον συνοικειωμένος μετὰ γραμματοσήμου, ἐκ πρώτης ὄψεως θὰ συνελάμβανον ὀνοιαίως περὶ τῆς γνησιότητος; Δὲν ζεῦρω, ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἐάν ἤμην Διευθυντῆς Ταχυδρομείου (ποῦ εἶθε, λέγει, κ. Κροκιδᾶ; εἰς τὴν Δύσιν;) ταχυδρομικὸν ὑπάλληλον ὅστις δὲν θὰ διέκρινε τοιαῦτα χονδροειδῆ κίβδηλα γραμματόσημα, θὰ τὸν ἐλάμβανον ἐκ τοῦ ὠτίου και θὰ τῷ ἔλεγον: Ἐίχες συμφέρον, ἄθλιε, νὰ μὴ τὰ διακρίνης.

Ἐκείνο τὸ χρῶμα δὲν εἶναι πλέον κυανοῦν—και μάλιστα τὸ ὠραῖον κυανοῦν τῶν γραμματοσήμων μας, ἀλλ' εἶναι λάσπη ἀπὸ λουλάκι! Τί δὲ χάραγμα, τί σκάλισμα, τί στίγματα! Και λάθετε ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ κύκλω τῆς Ἀθηνᾶς στίγματα εἰς μὲν τὰ γνήσια εἶναι ὀγδοήκοντα τὸν ἀριθμὸν, εἰς τὰ πλαστὰ δὲ 68. Συλλεμβάνετε τώρα μικρὰν ἰδέαν περὶ τοῦ ἀραιώματος και τοῦ μεγέθους αὐτῶν. Και πλὴν τούτου, τὸ μέγα διακριτικὸν, ὅτι ἐφερν ὀπισθεν τὸν ἀριθμὸν 2, ἐνφ ἀπὸ τοῦ 1880 διαταγῇ τοῦ Ἰπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἀφῆρθη ἀπὸ τῶν εἰκοσαλέπτων. Και ἐν τούτοις οἱ κύριοι ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι ἔπρεπε νὰ ἐξυπνήσουν ἀπὸ τὸν συνέδελφόν τους Παναγῆν Θεοδώρου τῆς Σύρας, κύριος εἶδε μετὰ πόσην κυκλοφορίαν δι' ὅλων τῶν γραφείων και διὰ τοῦ κεντρικοῦ ἀκόμα—κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Μαρίνου—κιβδήλου γραμματοσήμου; Ἦτο λοιπὸν ἀνάκρισις αὐτῇ ἢ γενομένη; Ἦ ἐμπαιγ-

μός; Ἦ σάχητος τὰ μάτια; Ἦ ὑπόκρισις; Ἦ γενικὸν σκέπασμα κατεργαρέων ὑπὸ κατεργαρέων;

Προσέρχονται οἱ κατηγορούμενοι, ἕκαστος μετὸν σεῖραν του και πρῶτον πάντων ὁ **Θρασύβουλος Βελένδζας**. Ἐπὶ τῶν παραθῦρων κατεπετάσθη πράσινον ὕφασμα, ὅπερ διαχέει ἀπαίσιον χρωματισμὸν ἐπὶ τῆς φυσιογνωμίας τῶν κατηγορουμένων.

Πρόεδρος. Κατηγορεῖσαι ὅτι ἐκ συστάσεως κτλ. Τί ἀπολογεῖσαι;

Θρασύβουλος Βελένδζας Κύριε Πρόεδρε, εἶμαι ἀθῶος τῆς κατηγορίας· οὐδὲ κατὰ διάνοιαν μοι ἦλθεν ἡ ἰδέα νὰ παραχαράξω. Δὲν ἔχω εἴη ἐκατότητα αὐτῆν. (Πῶς σᾶς φαίνεται ἡ ψυχολογικὴ αὐτὴ ἀφορμὴ τῆς μὴ παραχαράξεως). Ἡ κατηγορία αὐτὴ περιῆλθεν ἐνεκα τῆς κατηγορίας τοῦ Θηβαϊκοῦ· ἡ κοινὴ γνώμη ὡς κύμα ἠγέρθη και ἠθέλησε νὰ με καταπνίξῃ ἄλλως τὰ βουλεύματα θὰ ἦσαν διαφορετικὰ· σᾶς λέγω, εἶμαι ὅμοια τῆς κοινῆς γνώμης. Λάθετε τὰς καταθέσεις τῶν μαρτύρων και θίλετε πεισθῆ.

Πρόεδρος. Μετέβητε εἰς Χαλκίδα και ἐκάμετε πρότασιν πωλήσεως 3,000 γραμματοσήμων;

Βελένδζας. Ἐγὼ οὐδέποτε ἐλάλησα περὶ ὠρισμένης ποσότητος. Εἶχα γραμματόσημον ἐκ περισσεύματος. Ἐγὼ ἐνόμιζα διὰ δεκάλεπτον. Εἶπα εἰς τὸν Καϊμάκην ἀν θέλῃ νὰ τὸ ἀγοράσῃ. Μοι εἶπε: στείλε μετὸ. Τὸ ἀπέστειλα διὰ τοῦ ἀνεψιοῦ μου τὸ κατέστρεψε.

Πρόεδρος. Διατί; Βελένδζας. Ὁ δὲ σᾶς ἴπῃ ὁ ἴδιος, τὸ γραμματόσημον ἦτο ἀπὸ τὸ Ταμειον τῶν Θηβῶν, τριῶν χιλιάδων δραχμῶν περιεσσευμα ἀπὸ τὴν πολυχρόνιον ὑπηρεσίαν μου. Ἐκ παραδρομῆς εἶχα ἐκδόσει γραμματία περιπλέον. Ἐχω πρωτόκολλον δι' οὗ βεβαιοῦται ὅτι τὸ παρέδωκα ἀνελλιπῶς εἰς τὸν διάδοχόν μου. Τὸ περίσσευμα ἀνήκει εἰς ἐμέ.

Πρόεδρος Πῶς δὲν ἐκάλεσε τὸν διάδοχόν σου νὰ μαρτυρήσῃ;

Βελένδζας. Τὸν Γκορδζῆν; Αὐτὸς διὰ ψύλλου πῆδημα μορφαὶ νὰ με πνίξῃ, αὐτὸς εἶναι ὁ αἷτιος τῆς καταστροφῆς μου.

Πρόεδρος. Πῶς; Διότι αὐτὸς μ' ἐπρόδωσε (Ἡ λέξις προδοσία εἰς τὴν σημασίαν βεβαίως τῆς συντροφιάς· ἐνοούμεθα.) Τοῦ παρέδωκα τὸ Ταμειον (ὡς νὰ ἦτο ἰδικό του, και μήπως δὲν ἦτο περισσώτερον ἰδικό του;) διὰ νὰ τὸ διατηρήσῃ, και ἐγὼ νὰ δοξασθῶ ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ὁ πόλεμος μετὸν Τουρκίαν και ἐγὼ ἤθελα νὰ φανῶ ἀξίος υἱὸς τοῦ Βελένδζα, νὰ γίνω στρατηγὸς τῆς Θεσσαλίας και νὰ πληρώσω και τὸ χρέος μου.

Εἰς ἐρωτήσεις τῶν ἐνόρκων ἀπαντῶν εἶπεν, ὅτι τὸ ἔλλαιμά του ἦτο γινωστὸν πρὸ πολλοῦ και ἐν Θήβαις και ἐν Ἀθήναις.

Ἄλλ' ὁ Πρόεδρος τρέμων εἰς τὴν λέξιν τοῦ ἐλλείμματος ἐπέταξε νὰ μὴ γίνηται ἐπιδρομὴ εἰς ἀλλότρια ἀντικείμενα.

Πρόεδρος. Και γιατί τὸ κρατοῦσατε αὐτὸ τὸ χαρτόσημον τρεῖς μῆνας ἀφοῦ τὰ χρεῖ σᾶς ἐν Χαλκίδι τὰ ἐπλήρωον οἱ ἐγγυηταί σᾶς;

Βελένδζας (Μετ' ἀφέσεως). Δὲν ἔλαβον ἀνάγκην χρεμάτων.

Αὐτὰ περίπου εἶπεν ὁ ἀρχικατηγορούμενος μετὰ φωνῆς ἤρας και ποτε δαιμίας, πρόσωπον ξυδόν, ὄφρως καταδραμενίαι και βλέμμα σχεδὸν ἄγριον. Ἐξίτηι ὁ κῆθρος νὰ ἐπιβᾶλῃ.

Ὁ Ἀχιλλεύς Βελένδζας ἀπολογούμενος. Δὲν ἔχω οὐδὲμίαν εἰδήσιν, κύριε Πρόεδρε, διὰ τὸ γραμματόσημο τὸ κάλπικο. Ὅσα εἶπα εἰς τὸν Σοφριανόν (ἐννοεῖ τὸν ἐν Χαλκίδι ἀνακριτὴν) εἶναι ἡ ἀλήθεια καὶ μόνη ἡ ἀλήθεια.

Πρόεδρος. Διατί δὲν εἶπατε τὴν ἀλήθειαν εἰς τὴν πρώτην σας κατάθεσιν;

Ἀχιλλεύς. Πρῶτον δὲν εἶχα ὀκισθῆναι· δευτέρον ἐνόμιζα ὅτι ἐν ἀγνοίᾳ μου τὰ ἔδωκεν ὁ Καϊμάκης.

Πρόεδρος. Ὁ ἀνακριτὴς σας εἶπε ὅτι εἶναι πλαστά.

Ἀχιλλεύς. Ὅχι δὲν μοῦ εἶπε τίποτε.

Πρόεδρος. Ἦθελῆσατε νὰ προφυλάξητε τὸν Καϊμάκην.

Βελένδζας. Ὡς οἰκογενεϊάρχην τὸν ἐλυπήθην. Ἄν τ' ἀγόραζα εἰς τὴν Σύραν δὲν εἶχα ἀνάγκη νὰ τὰ στῆλω.

Ἀγόρασαν καὶ ἄλλοι, ἀλλὰ δὲν ἦλθαν κατηγορούμενοι αὐτοί· ἀλλὰ δὲν πειράζει. Αὐτοὶ μάλιστα τ' ἀγόραζαν γιὰ ὄφελος.

Θρασύβουλος Βελένδζας. Παρεπέμφθη, διότι εἶναι ἀδελφὸς δικός μου.

Ἀχιλλεύς Βελένδζας. Σώπαινε, δὲν εἶναι ἀνάγκη.

Πρόεδρος. Καθῆστε· ἄς ἔλθῃ ὁ Ἥλιος Καϊμάκης.

..

Προσέρχεται ὁ πρῶτον ταμίης Χαλκίδος. Βίς τὴν τυπικὴν τοῦ Προέδρου ἐρώτησιν· τί ἀπολογεῖσθε, ἀπαντᾷ καὶ αὐτὸς μετὰ τὴν ἐπίσης τυπικὴν ὄλων τῶν συγκατηγορουμένων του ἀπάντησιν· Οὐδεμίαν ἔχω γνῶσιν. Ἀφοῦ διηγεῖται τὴν σκηνὴν τῆς κατὰ Γραφεῖόν του ἐρεύνης τοῦ Βισαγγελέως Γονατᾶ, λέγει ὅτι ὅταν τοῦ εἶπαν ὅτι κατσαχέθησαν κίβδηλα γραμματόσημα ἐνθυμήθη τῆς ὁμιλίας ἣν μοῦ ἔκαμεν ὁ Θρασύβουλος Βελένδζας περὶ ἀγοραπωλησίας γραμματοσήμου. — Τί γραμματόσημον τοῦ εἶπον; — Βίκοσάλεπτον. — Δὲν δύναμαι, τῷ ἀπήνησα, διότι τὸ ὑπουργεῖον μοῦ στέλλει δεκάλεπτον. Ἄν μάθετε ὅτι τὸ ὑπουργεῖον στέλλει, τότε σας εὐκολύνω, ἂν καὶ ἀντιβαῖνῃ εἰς τὸ καθῆκόν μου. Βίς τὰς 26 Ἀπριλίου ἔλαβον ἐπιστολὴν τοῦ Βελένδζα. Ὁ ἀνιψιὸς του δὲν μοῦ ἔφερε γραμματόσημον· περὶ τὸ ἔσπερας μόνον μοῦ ἔφερε τὴν ἐπιστολὴν, καθ' ἣν στιγμὴν ἐδίδα γράμματα εἰς ἓνα ὑπολογαγόν.

Βίς ἄλλας ἐρωτήσεις ἂν ἔδωκεν εἰς τὸν Ἀχιλλέα Βελένδζαν γραμματόσημον τῶν εἰκοσι λεπτῶν, ἀπαντᾷ ὅτι αὐτὸς δὲν εἶχε γνῶσιν κίβδηλου γραμματοσήμου· ὅτι οὔτε ὁ Ἀχιλλεύς ἔχει ἀπόδειξιν τίνα ὅτι τοῦδωκεν, οὔτε αὐτὸς δύναται νὰ ἀνταποδείξῃ τὸ ἐναντίον.

Τὸ πρᾶγμα βλέπετε διὰ τὸν κ. Καϊμάκην, πρῶτον ἔμπορον, εἶναι ἀπλούστατον· εἶναι καθαρὸν ζήτημα ἀποδείξεων· καὶ ἅμα δὲν ὑπάρχουσιν τοιαῦται, τὰ λόγια εἶναι περὶ τὰ.

Πρόεδρος. Ἐπωλήσατε γραμματόσημον τῶν εἰκοσι λεπτῶν εἰς τὸν ταχυδρομικὸν Ἐπιστάτην Ἀγίας Ἀννης;

Καϊμάκης. Αὐτὸ εἶναι ἔτι παραδοξώτερον.

Καὶ ἰδοὺ ὁ λόγος περὶ τοῦ γραμματοσήμου τοῦ κατασχεθέντος εἰς τὸν Δυναρᾶν, εἰπόντα ὅτι τὸ ἔλαβεν ἀπὸ τὸν υἱὸν τοῦ Καϊμάκη, εἰπόντα ὅτι τὸ ἔλαβεν ἀπὸ τὸν πατέρα του Καϊμάκην.

Καϊμάκης. Ὅταν μοί εἶπεν ὁ Βισαγγελεὺς ὅτι εὗρεθῃ εἰς χεῖρας τοῦ υἱοῦ μου γραμματόσημον, λέγω· ἀδύνατον. Τότε ἐξέφρασα τὴν ὑπόνοιαν ὅτι ἐνδεχόμενον ὅταν ἔστειλεν ὁ Βελένδζας τὴν ραπτομηχανὴν καὶ τὴν βαλίτζαν του εἰς τὸ γραφεῖον, νὰ ἀνοίξῃ ὁ υἱός μου τὴν βαλίτζαν καὶ νὰ πῆρῃ τὸ φύλλον τοῦ γραμματοσήμου.

Ἀλλὰ τὴν ὑπόνοιαν αὐτὴν, τὴν ὁποῖαν πολὺ καθαρὰ ὅτε ἀνεκρίνετο, διηρμήνευσεν ὁ κ. Καϊμάκης, τίς οἶδεν εἰς ποῖαν στρατηγικὴν τῶν κυρίων συνηγόρων ὑποχωρῶν, ὁ κατηγορούμενος διαφιλονεικῆναι τῶρα ἀπὸ τοῦ ἀκρατηρίου λέγων, πῶς ἦτο δυνατόν κλεμμένη κόλλα γραμματοσήμου νὰ τὴν ἔφερε ἀτσάκιστη ὁ υἱός μου εἰς Ἀθήνας; καὶ ὁ Γρηγοράκης κατέθεσεν ὅτι ἡ κόλλα τοῦ γραμματοσήμου ἦτο ἀτσάκιστη.

Πρόεδρος. Ποῦ τὸ κῆρε λοιπὸν τὸ παιδί;

Καϊμάκης. Μυστήριον!

**

Ὁ Ἰωάννης Βελένδζας εἰς τὸ τί ἀπολογεῖσθε; ἀπαντᾷ καὶ αὐτὸς μετὰ τὸ αὐτὸ στερεότυπον· Δὲν ἔχω κάμιαν εἰδήσιν· προκειμένου δὲ περὶ τοῦ γραμματοσήμου, τοῦ αὐτοῦ γραμματοσήμου ὅπερ ὑπὸ σχῆμα κυλίνδρου, δέματος ἐφημερίδων, παλχοχάρτου περιῆλθε χεῖρας, μασχάλας, ρύμας, πόλεις, πλατείας, εἶπεν ὅτι ἅμα ἔμαθεν εἰς τὴν Πλατείαν Χαλκίδος ἀπὸ τὸν Ἀννίβαν Ἀσημακόπουλον ὅτι ὁ πατήρ καὶ ὁ θεὸς του κατηγοροῦνται ὡς κίβδηλοποιοί, μετέβη μετὰ τὸ γραμματόσημον εἰς τὴν οἰκίαν του ὅπου τοῦ ῥίχθησαν ἡ μητέρα καὶ ἡ ἀδελφὴ του μετὰ τὰ κλάματα, τὸν ἔπιασε καὶ αὐτὸν ὁ θυμὸς καὶ τῶριξε σ' τὴν φωτιὰ καὶ τὸκαψεν. Ὁ περιπλανώμενος Ἰουδαῖος τρέχει ἀκόμα ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν καὶ ἀπὸ ζώνης εἰς ζώνην ἐπικαλούμενος τὸν θάνατον διὰ τὴν ἡσυχάσῃ, ἀλλὰ τὸ περιπλανώμενον γραμματόσημον ἦτο μάλλον τυχερὸν καὶ χάρις εἰς τὰ κλάματα δύο γυναικῶν καὶ τὸν θυμὸν τοῦ κ. Ἰωάννου Βελένδζα ἀνεπαύθη ἐν πυρὶ.

Ἐνταῦθα γίνεται διακοπή.

Καλιδάν.

Εἰς τὸ φύλλον τῆς Παρασκευῆς

δημοσιεύομεν τὴν συνέχειαν τῆς ΔΙΚΗΣ ΒΕΛΕΝΔΖΑ, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς ΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕἰΣΑΓΓΕΛΕΩΣ.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Βίς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Γορτυνίας ἐκτίθενται ὄχι μόνον ὀνόματα ἀπεχθῆ, Παλαμῆδαι, Νικολόπουλοι, καὶ Δεληγιάνναι, ἀλλὰ καὶ ἐν ὄνομα λαμπρὸν, ὠραῖον καὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτὸ μία καρδία παιδικῆς ἀθωότητος, εἰ. χαρακτὴρ ἀδαμάστου φυλῆς, εἰ. πολιτευόμενος, τοῦ ὁποῖου τὸ ἰδεῶδες, ὑπὸ ποικίλους τύπους καὶ μορφάς, εἶναι ἡ ἀνάστασις τοῦ λαοῦ, ἡ ἀδελφοποίησις τῶν ἐργατικῶν τάξεων καὶ ἡ ἐξάπλωσις πανταχοῦ τῆς εὐημερίας. Εἶναι ὁ κύριος Θεόδωρος Γ. Κολοκοτρώνης, ὁστις ἂν τυχὸν ἐξῆνα μίαν πρῶτην ἐκατομμυριοῦχος, τὴν ἐπαύριον θὰ ἔχασατο πάλιν πτωχός, διότι θὰ διένεμε τὸν πλοῦτον εἰς τοὺς φίλους του.

Καὶ φίλος τοῦ κ. Κολοκοτρώνη εἶναι πᾶς ἄνθρωπος. — Ἄ! Γορτυνιοί, δὲν χύνετε ὀλίγην ποίησιν εἰς τὰς βρωμοσκολγάς σας;

— Ἡ ἀποστολὴ τοῦ δημοσίου, παρακαλῶς· — Νὰ καταστρέψῃ τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν ἰδιωτῶν.

Προσέρχουσι, λέγει, εἰς τὸν βράχον ἑνὸς τμηματάρχου ἢ ὠραία ἐπιχειρήσεις τοῦ ἐξοχικοῦ εὐνοικισμοῦ τοῦ Δαφνίου· αὐτὸ ἀνεγνώμενον εἰς τινὰς τῶν ἐγχευρῶν ἐφημερίδων, ἐνῶ ἡμεῖς ἐγνωρίζομεν ὅτι διὰ ν' ἐρχίσῃ τὸ ἔργον τοῦ εὐνοικισμοῦ, δὲν ἀπῆρτετο εἰμὴ ἡ ἐκπλήρωσις ὀλίγων τύπων. Τώρα φαίνεται οἱ ἄνθρωποι τοῦ δημοσίου—ἄλλ' οἷτινες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἶναι ἄνθρωποι ἐαυτῶν—ζητοῦν νὰ μεταβάλλωσι τοὺς τύπους εἰς οὐσίαν. Ἄλλ' αὐτὸ δὲν θὰ τῷ φάγητε, διότι περὶ φαγητοῦ βεβαίως θὰ πράκεται, καθ' ὅσον ἡ θέλησίς σας δὲν δύναται νὰ ὑποκαταστή εἰς νόμους. Μὴ παρατεσεχίζετε τὸ πρᾶγμα, κύριοι τμηματάρχαι, διότι ἐστὶ Τύπου ὀφθαλμὸς ἐφ' ὑμᾶς. Παύομεν τὰς ὀλίγας αὐτὰς γραμμάς μετὰ τὴν γλυκεῖαν ἐλπίδα ὅτι ὁ ὅστις δῆποτε αὐτὸς τμηματάρχης δὲν θὰ μᾶς ἀναγκάσῃ νὰ ἐπανέλθωμεν.

Νὰ εἶναι ἀρὰ γε αὐτὸς ὁ ἴδιος Ξενοῦδάκης ὁστις θὰ διορισθῇ βουλευτὴς Ἀδάμαντος ἢ σταθεῖς ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Πτωχοκομείου καὶ προσφωνήσας τὸν κ. Ἀνδρέαν Συγγρὸν ὡς εὐεργέτην τῆς ἀνθρωπότητος; Τὸν προσεφώνησεν ὡς πτωχός; Καὶ δὲν ἰπήγαγε νὰ τὸν προσφωνήσῃ εἰς τὸ σπῆτι τοῦ ἰδιαιτέρως; Ἐγνωρίζομεν τὸν κ. Ξενοῦδάκην ὡς ἥρωα λίκας τῶν καφενειῶν καὶ τῶν Συμβουλιῶν τῶν Ἐταιριῶν, ἀλλ' ὅχι καὶ ὡς δευτέρον Κώσταν ῥήτορα. Τίποτε δὲν ἀφίουν ἀμίμητον ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας.

Ἐξ 29 τυπογραφικῶν φύλλων σύγκειται ὁ περὶ Καρτοσήμου Κώδεξ (!!) ὃν ἐξέδωκεν ὁ κ. Πλατῆς. Φοίξον Ἥλιε ἢ Δὲ Κώσταν, ὅπερ εἶναι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ. Ἀλλὰ δὲν ἔκαμε καλὰ νὰ τὸν ἐκδώσῃ τῶρα, ἔπρεπε νὰ περιμένῃ καὶ τί θὰ προσέθετον εἰς αὐτὸν οἱ νέοι νομοθέται μας Ξενοῦδάκης, Πλατούτσας καὶ Παλαμῆδης, τρεῖς ἀκατάσχετοι φλύαροι.

Ὁ κ. Ν. Μακρῆς τοῦ Μεσολογγίου δὲν κατώρθωσε νὰ χωνεύσῃ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ συνέλθῃ νέα Βουλὴ χωρὶς τῶν ἀπαραιτήτων φώτων του καὶ λησμονῶν τόσοσιν παρελθόν, ἀφοῦ εἰς τὰς ἄλλας ἐκλογὰς ἐπολέμησε κρυφίως τὸν Λεωνίδα Δεληγιώργην, τὸν πολέμῳ τῶρα φανερῷ.

ΕΠΙΣΤΟΛΟΓΡΑΦΙΑ.

Παρακαλεῖται ὁ νέος Βύρων νὰ μᾶς εἴπῃ καὶ τὸ τέλος τοῦ ποιήματος ἀπὸ νερὸ τρέχει καὶ τὰ δένδρα κουνουνται. Μαχαίρι.

ΕΚ ΤΩΝ ΠΙΝΑΚΙΔΩΝ ΜΟΥ

Προβλέπω ἐν τῇ προσεχῇ βουλευτικῇ συνόδῳ μακρὰς συζητήσεις περὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ Κουμουνοῦρου. Κατ'

ἔμε τὰ ὑπὲρ καὶ κατὰ δύνανται νὰ συνοψισθῶσιν εἰς τὰ ἔξῃς. Ἄν ἐπολεμοῦμεν θὰ ἔχοντο ἴσως πολλοὶ Ἕλληνες, ἐπειδὴ δὲν ἐπολεμήσαμεν, θὰ χαθῆ ἴσως ἡ Ἑλλάς.

Αἱ σατυρικοὶ ἐφημερίδες τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἐνίοτε ἐσεσχισμέναι· αἱ σπουδαῖαι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διὰ ξέσχισμα.

Παρετήρησα, ὅτι κατὰ τὰς ἀγορεύσεις τῶν δικηγόρων οἱ ἐνορκοὶ κοιμῶνται ἐνίοτε μακαρίως. Φαίνεται, ὅτι οἱ ἄνθρωποι τοσοῦτον ἠσκήθησαν περὶ τὴν εὐρεσιν τοῦ δικαίου, ὥστε τὸ εὐρίσκουν καὶ μετὰ κλειστὰ μᾶτια.

Οἱ συνδυασμοὶ τῶν βουλευτῶν ὁμοιάζουσι πρὸς συστάσεις κλεπτῶν οἷτινες σύμφωνοι μέχρι τῆς τελευτῆς τοῦ ἐγκλήματος τὰ χαλοῦν εἰς τὸ μοίρασμα.

Ἀπὸ τινος ἐν Ἀθήναις ἠγέρθη ἀληθὴς σταυροφορία κατὰ τῆς εὐθύμου καὶ γελώσης ποιήσεως. Περιηγοῦμαι συλλογίζομενος, ὅτι εἰς τὰς αὐναναστροφὰς τὰς φαιδρὰς καὶ γελώσας νεανίδας κακολογοῦσι αἱ μὴ δυνάμεναι νὰ τὰς μιμηθῶσιν ἑλλείψει ὁδόντων.

Συνέπεσε νὰ βεβαιωθῇ, ὅτι τὰ γραφεῖα πολλῶν συνδρομητῶν ἑλληνικῶν τινῶν φύλλων, ἰδίᾳ τοῦ φιλιτάτου Τηλεγράφου, χρησιμεύουσιν ἁπλῶς ὡς ἀποθήκη διαμετακομίσεως ὅπου παραμένον ἐπὶ τίνα χρόνον ἀποστέλλεται ἀνεπαφῶς εἰς ou le roi va à pied.

Ἐν Βυρῶνι ἀλάσσω κόμμα σημαίνει μεταβάλλω γιῶμην, ἐν Ἑλλάδι νυμφεύομαι δευτέραν γυναῖκα χάριν δευτέρου προικός.

Διατί τότε κατὰ μίμησιν τῆς ἐκκλησίας μὴ δεχομένης πλείονας τῶν τριῶν γάμων νὰ μὴ ψηφίζεσθαι νόμος ἀπαγορεύων εἰς τὸν βουλευτὴν νὰ μεταβάλλῃ κόμμα πλέον ἢ τρεῖς;

Πολλάκις μέχρι τοῦδε τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος παρεσκευάσθη ν' ἀνέλθῃ ἐπὶ τοῦ θεάτρου τῆς Ἀνατολῆς ὅπου; παραστήσῃ τὸ μέγα του δράμα καὶ πάντοτε ἡ Κυβέρνησις τὸ ἐμπόδιζε δικὴν Ἀστυνομίας. Ἀσημονεῖ ὁμοῦς ὅτι, ὅταν ἡ Ἀστυνομία ἀπαγορεύει τὴν παράστασιν ἔργου τινος, περιστάνεται συνήθως ἐν οἰκογενειακῷ κύκλῳ.

Ὅπως βαίνουσι παρ' ἡμῖν τὰ πρᾶγματα τὸ περίφημον: Cherchez la femme θ' ἀντικαταστήσῃ ποτε ἐν Ἑλλάδι, τουλάχιστον ὁσάκις διαπράττεται κλοπὴ τις, διὰ τοῦ: Cherchez le Ministre.

Ἀποδημητής.

ΠΙΛΟΙ ΜΟΝΑΔΙΚΟΙ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΤΕΡΟΥ ΕΛΑΦΡΟΤΕΡΟΙ

Γνωστόν είναι εἰς ἅπαντα τὸν ἐκλεκτὸν κόσμον τῶν Παρισίων καὶ ὅλης τῆς Εὐρώπης τὸ **Πελοπωλεῖον τοῦ Leon** διὰ τὴν εἰδικότητά του ἐπὶ τῆς κατασκευῆς πέλων ἐκ **φελου (Liege)** ἐλαφροτέρων καὶ τοῦ πτεροῦ, καὶ ὡς ἐκ τούτου παρὰ πάντων προτιμωμένων καὶ λόγῳ ποιότητος καὶ λόγῳ ὑγείας.

ΤΟ ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΤΣΙΜΠΑΛΗ

ἐπιδιώκων πάντοτε τοὺς χρησιμωτέρους νεωτερισμοὺς συμβληθὲν μετὰ τοῦ Κατασκευαστοῦ, ἐκόμισεν ἀφθονίαν ποιούτων πέλων, τοὺς ὁποίους οὐδὲν κατάστημα ἐν Ἑλλάδι δύναται νὰ ἔχη εἰς τόσον εὐθηνὰς τιμάς.

Εἰς τὸ αὐτὸ Πιλοπώλειον

εὐρίσκει τις καὶ τοὺς περιφημοὺς **πέλους ἀδιαβρόχους**, ὡς καὶ μεγάλην Συλλογὴν τῶν κομψοτέρων πέλων **ΠΑΙΔΩΝ καὶ ΚΟΡΑΣΙΩΝ**.

Ρ. ΦΑΡΑΝΤΖΗΣ

(Ὁδοντοῦατρός)

Θεραπεύει εὐκόλως τοὺς πόνους τῶν ὀδόντων, χωρὶς νὰ τοὺς ἐκβάλλῃ, καὶ ἐμφράττει αὐτοὺς κατὰ τὸ τελευταῖον ἀμερικανικὸν σύστημα.

Θεραπεύει προσέτι ὅλας τὰς ἀσθενείας τοῦ στόματος καὶ τῶν οὐλῶν καὶ συνάμα λευκαίνει τοὺς ὀδόντας καὶ δίδει εἰς αὐτοὺς τὴν φυσικὴν των χροιάν.

Κατασκευάζει ὀδόντας καὶ θέτει αὐτοὺς ἄνευ παραμικροῦ τινος πόνου καὶ χωρὶς νὰ ἐκβάλλῃ τὰς ρίζας αὐτῶν.

Οἱ ὀδόντες οὗτοί εἰσι τόσο τεχνικῶς κατασκευασμένοι καὶ τόσο στερεοί, ἐλαφροὶ καὶ ὡραῖοι, ὥστε ἀπατώνται οἱ πλέον ἐμπειροί.

Ὁ Κ. ΦΑΡΑΝΤΖΗΣ

τότε μόνον ἀμείβεται ὁπόταν οἱ ἐπισκεπτόμενοι αὐτὸν ἴδωσιν ἐντελῆ θεραπείαν.

Δέχεται καθ' ἐκάστην ἐν τῇ κατοικίᾳ του, ἀπέραντι τῶν Ἀνακτόρων καὶ παραπλεύρως τοῦ ξενοδοχείου τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ τῆς Πλατείας τοῦ Συντάγματος.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΕΙΡΑ

λευκωμάτων (albums) ἐκ τῶν καλλιτεχνικωτέρων ἐργουσιῶν τῆς Βιέννης παρὰ τῷ κ. **Χουτοπούλῳ**.

ΜΟΔΙΣΤΡΑ.

Mme GENNY DI MUSSIO

Παρὰ τῆς Πλατείας τοῦ Συντάγματος

(ἐπένετι τῆς οἰκίας τοῦ κ. Φιλήμονος).

ΦΟΡΕΜΑΤΑ κυρίων παντός εἴδους. ΦΟΡΕΜΑΤΑ μικρῶν παιδίων. ΒΡΑΝΩΦΟΡΙΑ κυρίων καὶ μικρῶν παιδίων. ΚΑΠΕΛΑ καὶ ΣΚΟΥΦΙΒΕΣ κυρίων καὶ μικρῶν παιδίων. ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ κυρίων καὶ κυρίων. ΜΑΡΚΕΣ καὶ ΚΕΝΤΗΜΑ μανδουλίων καὶ λοιπῶν ἐπὶ παντός ὑφάσματος.

ΜΕΓΑΛΗ ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ ΚΑΙ ΜΕΤΡΙΩΤΑΤΑΙ ΤΙΜΑΙ

Προμηθεύονται ἐξ Εὐρώπης

παντός εἴδους καὶ διαφόρων τιμῶν προικες ἀσπροροούχων.

ΔΗΜΩΔΗΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ

ΕΚ

ΔΩΔΕΚΑ ΠΙΝΑΚΩΝ ΔΙΑΦΑΝΩΝ

ΥΠΟ

ΑΧΙΛΛΕΩΣ Μ. ΚΑΜΠΑΝΑΚΗ

Κατ' ἐγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδείσεως Ἑπιουργείου.

Πωλοῦνται παρὰ τῷ ἰδίῳ ἐκδότῃ εὐρισκομένῳ ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ.

Τιμὴ ἐκάστου σώματος δραχ. 20.

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ.

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ.

Ὁ Κύριος Ἐπαμεινώνδας Ἀραβανῆς, μοναδικὸς εἰς τὸ εἶδος του, ἀναπτύξας εἰς ἀπίστευτον βαθμὸν τὴν τέχνην τοῦ ράπτειν τὰ ἐξαιρετικώτερα φρέματα τοῦ Καταστήματος τῶν Ἀδελφῶν Παπαϊωάννου, τοῦ διακρινομένου ὡς μοναδικοῦ ὡς πρὸς τὴν κομψότητα καὶ στερεότητα.

!! Σπεύσατε πρὸς τὸν Καλλιτέχνην Ῥάπτην

Κύριοι Πατρινοί !!

ΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»

Ὁδὸς Μουσῶν, ἀπέραντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατείαν Συντάγματος.